

“Cridaran les pedres” (Lc 19,40)

Dv, 9/02/2018 per Jordi Llisterri...

[Laeto animo](#)

Ja em perdonaran però crec que l'Església hauria de pronunciar-se més clarament sobre la presó incondicional dels Jordis i dels consellers. Alguns mitrats [ho van fer](#) d'una manera més o menys explícita el novembre, però estem en una situació que com més plou, més clama al cel. **Jordi Cuixart, Jordi Sánchez, Oriol Junqueras i Joaquim Forn.**

M'ha impulsat a plantejar-ho un article de fa uns dies a *El Periódico* de Núria Iceta, persona vinculada a nombroses iniciatives eclesials. Responia a una petició ben simple de la dona de Jordi Cuixart: “Si consideres injusta la presó preventiva i tens un altaveu, denuncia-la”. Núria Iceta [en parlava](#) des d'una perspectiva personal i social. No ho puc dir millor: “La presó dels Jordis i dels consellers ha esberlat el vas de terrissa de la convivència, lesiona els mecanismes de la política i entorpeix el nostre avenç col·lectiu de país”. Altres laics destacats del món catòlic gens sospitosos d'independentistes s'ha manifestat en el mateix sentit.

Diguem-ho amb una frase de Jesús: “Si aquests callen, cridaran les pedres” (Lc 19,40). En el moment que viu el país, hi ha poques situacions que des de diverses ideologies causin avui tanta perplexitat en la societat catalana. Alguns parlen d'hostatges i de presos polítics, altres de desproporció. Poseu-li el nom que vulgueu però aquesta presó és injusta.

Davant d'una injustícia m'agradaria que se'n parlés més des dels altaveus i l'autoritat de l'Església i fins i tot que ho visualitzéssim amb visites als privats de llibertat.

Hi ha arguments que poden moure a la prudència eclesial. No els veig suficients.

-No tots els catòlics pensen el mateix. Però si cada vegada que els catòlics tenen opinions diverses sobre un tema que no és doctrinal els representants de les

institucions catòliques haguessin de callar, hauríem estat muts des de la institució del primat del Pere.

-L'Església no s'ha de posar en política. Cert, l'Evangeli no parla ni de la independència de Catalunya ni de la unitat d'Espanya. Però hi ha una cosa que es diu Doctrina Social de l'Església que aterra molt més en les situacions polítiques. És complex el discerniment sobre l'aplicació de la Doctrina Social a casos concrets com la situació de Catalunya. Però aquí ens movem en el que és just i el que no ho és. També crec que és un pronunciament ben eclesial quan el cardenal Lluís Martínez Sistach [deia](#) fa pocs dies que "és un problema polític i ha de solucionar-se políticament". No en els tribunals.

-L'Església s'ha de mantenir neutral. I això portaria a dir que només hauria de pronunciar-se amb apel·lacions al diàleg i a la convivència. Està molt bé i és una de les aportacions principals que pot fer l'Església. De diàleg i convivència mai se'n va sobrat, però tampoc estem en un escenari on el problema principal és que ens anem pegant bufetades pel carrer. I la neutralitat, quan hi ha una injustícia, no és neutra. El tema de fons són els drets, i quan no es respecten és quan es trenca la convivència. De tots els errors que es poden criticar a totes bandes, no n'hi ha cap equiparable a privar de llibertat injustament (o a l'ús de la violència).

-Si estan a la presó és perquè s'han saltat la llei. Però per ara ningú no ha estat condemnat per cap delictes. I tothom sap que la teranyina judicial al voltant del procés acabarà als tribunals europeus i ja veurem amb quins resultats. Els dubtes sobre el procediment judicial els han manifestat també juristes de totes les tendències polítiques i Amnistia Internacional. I, sense ser juristes, tots ens hem pogut formar la nostra opinió llegint els documents que emanen de les instàncies judicials. Mentrestant, hi ha quatre pares de família a la presó i molts d'altres amenaçats a tornar-hi.

-Els independentistes han anat contra l'ordenament constitucional. Bé, la Constitució no és un text sagrat i també dona cabuda a l'avortament, a l'eutanàsia o a les parelles homosexuals. I aquí estem parlant de drets i conviccions. L'ajustament o no la Constitució crec que no ha de ser el darrer paràmetre de valoració des de les consideracions eclesials.

-Hi ha moltes altres situacions injustes a les presons. Cert, però no responen a un problema col·lectiu ni afecten a representants revalidats per la confiança dels ciutadans el 21D. I, en aquest cas, tampoc sembla que s'estigui donant als presos totes les facilitats per tenir l'assistència religiosa a la que tenen dret.

No estic demanant estoies grogues per Quaresma. No hi ha cap color del cicle litúrgic que sigui el groc. Crec que és una situació injusta amb una àmplia repercussió sobre les esperances i les angoixes del [nostre poble](#) i que, si es té un altaveu, cal denunciar-la.